

Sygn. akt IV KK 41/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **J. R.**

skazanego z art. 178a § 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 10 marca 2016 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w M. z dnia 4 maja 2015 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w M. J. R. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., polegającego na tym, że w dniu 18 lutego 2015 r., w K., kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki Fiat Punto, znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,49 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w K., sygn. akt II K .../12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie

nietrzeźwości i za to, na podstawie powyższego przepisu, wymierzono mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, z orzeczeniem także wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, na poczet którego zaliczono okres zatrzymania oskarżonemu prawa jazdy, zwalniając ponadto go od ponoszenia kosztów sądowych. Orzeczenie to nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron i uprawomocniło się w dniu 12 maja 2015 r.

Z kasacją od tego wyroku na korzyść skazanego wystąpił Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego, to jest art. 387 § 2 k.p.k. i art. 107 § 4a k.k., polegające na uwzględnieniu przez Sąd wadliwego wniosku oskarżonego o skazanie bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, któremu nie sprzeciwił się prokurator i wymierzeniu J. R. kary 7 miesięcy pozbawienia wolności za popełnienie czynu z art. 178a § 4 k.k., podczas gdy będące podstawą przyjęcia kwalifikacji czynu z art. 178a § 4 k.k. skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w K. o sygn. II K .../12 za popełnienie czynu z art. 178a § 1 k.k. w dacie orzekania zaskarżonym wyrokiem o sygn. VII K .../15 uległo zatarciu. Wywodząc w ten sposób, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja ta jest oczywiście zasadna i w związku z tym podlega uwzględnieniu na posiedzeniu, o jakim mowa w art. 535 § 5 k.p.k.

Analiza materiałów sprawy dowodzi, że J. R., wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 12 grudnia 2012 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II K .../12 został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., za co skazano go na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda, zaś na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku, na poczet którego zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy. Z zalegającej w aktach sprawy karty karnej dotyczącej J. R. wynika bezspornie, że w dniu 8 marca 2013 r. wykonano wymierzoną powyższym wyrokiem karę grzywny, zaś w dniu 2 listopada 2013 r. wykonano orzeczony nim środek karny zakazu prowadzenia pojazdów.

Podkreślić w tym miejscu należy, że art. 107 § 4a k.k. przewiduje, iż w razie

skazania na grzywnę, zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania, natomiast § 6 tego przepisu zakłada, że jeżeli orzeczono środek karny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed jego wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem jego wykonania. Mając na uwadze wskazane tu okoliczności, nie może budzić wątpliwości, że jeszcze przed wydaniem zaskarżonego niniejszą kasacją orzeczenia doszło do zatarcia z mocy prawa skazania J. R. wyrokiem Sądu Rejonowego w sprawie o sygn. akt II K .../12.

Powyższe winien mieć na uwadze Sąd Rejonowy w M.. w sprawie o sygn. akt VII K .../15. Fakt zatarcia skazania, o którym tu mowa oznacza bowiem, że nie było dopuszczalne skazanie J. R. za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k., co wchodzi w rachubę przecież jedynie wtedy, gdy sprawca czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 k.k., popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Taka sytuacja, mając na uwadze fakt zatarcia skazania J. R. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., w sprawie niniejszej nie zachodziła.

Wobec tego uwzględnienie przez Sąd Rejonowy w sprawie o sygn. akt VII K .../15 wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary oraz środka karnego bez przeprowadzania postępowania dowodowego (art. 387 § 1 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r.) było postąpieniem nieprawidłowym. Sąd mógł bowiem uwzględnić wniosek o dobrowolne poddanie się karze, o jakim tu mowa, jedynie wówczas, gdy m.in. okoliczności popełnienia przestępstwa nie budziły wątpliwości. Podkreślić trzeba, że w sprawie niniejszej prokurator nie sprzeciwiał się wnioskowi oskarżonego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się przy tym zasadnie, że użyte w tym ostatnim przepisie sformułowanie, iż okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości oznacza, że brak wątpliwości dotyczy przestępstwa zarzucanego oskarżonemu aktem oskarżenia i odnosi się do

realizacji wszystkich niezbędnych znamion tego czynu, a w konsekwencji jego kwalifikacji prawnej, rodzaju i stopnia zawinienia, skutku przestępnego działania, rozmiaru wyrządzonej szkody, które mają wpływ na kształt i rozmiar odpowiedzialności karnej oskarżonego (zob. np. wyrok SN z dnia 4 października 2013 r., III KK 168/13, LEX nr 1388227). W realiach niniejszej sprawy Sąd Rejonowy w M. winien był dostrzec, że brak jest przesłanek do zastosowania instytucji z art. 387 k.p.k. Właściwe odczytanie dostępnych danych o karalności J. R. powinno wzbudzić u tego organu wątpliwości co do okoliczności popełnienia przestępstwa i przyjętej w akcie oskarżenia kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego, a co w konsekwencji wykluczało skorzystanie z omawianej konstrukcji procesowej. Co więcej – jak już wykazano wcześniej – w przedstawionych okolicznościach w ogóle nie wchodziło w rachubę skazanie oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. Postępując odmiennie, Sąd Rejonowy w M. dopuścił się zatem obrazy wskazanych przez Prokuratora Generalnego w kasacji przepisów. Uchybienie to miało przy tym charakter rażącego naruszenia prawa, o istotnym wpływie na treść orzeczenia w wyniku przypisania oskarżonemu wskazanego przestępstwa, choć było to pozbawione podstaw prawnych.

Z tych wszystkich względów zaskarżony kasacją wyrok ostać się nie może i dlatego też Sąd Najwyższy uchylił go. Zasadny jest również wniosek Prokuratora Generalnego o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przywróconemu Sądowi Rejonowemu w K., jako właściwemu miejscowo, stosownie do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych (Dz.U. z 2014 r., poz. 1407 ze zm.). Przy ponownym jej rozpoznaniu Sąd ten weźmie pod uwagę powyższe wywody, pamiętając przy tym w dalszym procedowaniu o kierunku kasacji, która spowodowała uchylenie wyroku.

Z tych wszystkich względów, orzeczono jak w wyroku.

kc